

ПЕРЕРІЗ ВИХОДУ МИТТЄВИХ γ -КВАНТІВ У РЕАКЦІЯХ ПОГЛИНАННЯ ШВИДКИХ НЕЙТРОНІВ ЯДРАМИ ЗАЛІЗА

В. М. Бондар, І. М. Каденко, Б. Ю. Леценко, Ю. М. Оніщук,

В. А. Плюйко

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Визначення перерізів ядерних реакцій $(n,\chi\gamma)$ взаємодії швидких нейтронів з атомними ядрами конструкційних елементів ядерного реактора є важливим для уточнення розрахунків поля γ -квантів в середині реактора, а також для уточнення наших уявлень про внесок різних механізмів взаємодії нейтронів з ядрами і властивостей збуджених станів атомних ядер.

В роботі досліджуються γ -спектри в енергетичному діапазоні $2 \div 18$ MeV, що виникають при взаємодії нейтронів з енергією $E_n = 14,1$ MeV з ядрами заліза. А саме, з отриманого експериментального апаратурного спектру гамма-квантів відновлено диференційний енергетичний переріз реакцій $Fe(n,\chi\gamma)$ з використанням як ітерованого варіанту регуляризації Тихонова, так і побудови регуляризуючого алгоритму на компактних множинах. Оцінено похибки значень перерізу у припущенні, що вони розподілені 1) рівномірно, 2) за законами Пуассона та 3) Гауса. Найбільш реалістичними є значення похибок, що отримані з використанням розподілу Гауса для похибок апаратурного спектру, і вони становлять 10-15 %.

Обчислено спектр гамма-квантів з використанням статистичної моделі Хаузера-Фешбаха. За виключенням областей гамма-квантів нижче 7 MeV та вище 16 MeV, результати розрахунків практично збігаються з експериментальними даними. Показано, що результати обчислень слабо залежать від зміни мультипольності γ -переходів та вибору оптичного потенціалу. Продемонстровано, що теоретично розрахований спектр найкраще узгоджується з експериментальним при одночасній зміні радіаційної силової функції та густини рівнів атомного ядра. При використанні радіаційної силової функції у вигляді асиметричного Лорентціану (модель MLO1) найкраще узгодження досягається із застосуванням для густини ядерних рівнів моделі Фермі-газу, а при використанні симетричного Лорентціану (модель SLO) – динамічного наближення.